

**Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3477/2025
20.03.2025. године
Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца Акционарско друштво „Електропривреда Србије“ из Београда, против тужене АА из ..., Град ..., чији је пуномоћник Владета Станковић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 590/24 од 28.11.2024. године, на седници одржаној 20.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 590/24 од 28.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 101/24 од 16.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му исплати 72.016,99 динара са законском затезном каматом од доспелости до исплате и то: на износ од 4.350,00 динара од 31.03.2021. године до исплате и на износ од 67.666,99 динара од 01.04.2021. године до исплате, те на име обрачунате камате закључно са 31.03.2021. године износ од 16.792,17 динара, као и да се решење о извршењу јавног извршитеља Милоша Перића И Ивк 1137/21 од 27.11.2021. године стави ван снаге. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 63.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 590/24 од 28.11.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име главног дуга исплати 72.016,99 динара са законском затезном каматом, и то: на износ од 4.350,00 динара од 31.03.2021. године до исплате, на износ од 67.666,99 динара од 01.04.2021. године до исплате, те укупан износ обрачунате камате закључно са 31.03.2021. године од 16.722,19 динара, а решење о извршењу јавног извршитеља Милоша Перића И Ивк 1137/21 од 27.12.2021. године остало је на снази. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 15.870,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају споровима у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је поступак покренут 23.12.2021. године, а да вредност предмета спора износи 72.016,99 динара, односно да тај износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, то значи да се ради о спору мале вредности, па је ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у конкретном случају преиначена првостепена одлука у спору мале вредности у којој је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија није дозвољена, то нема места примени опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић